

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3844/2023
03.07.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., кога у ревизијском поступку заступа пуномоћник Мирјана Самарџија, против тужене Средње школе „Гроцка“ из Београда-Гроцка, чији је пуномоћник Бојана Павловић Сарић, адвокат из ..., ради поништаја одлуке, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2286/23 од 07.06.2023. године, у седници већа одржаној 03.07.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2286/23 од 07.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 446/2022 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконита одлука тужене број ... од 11.11.2011. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 106.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2286/23 од 07.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законом предвиђених разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку. Супротно тврдњи ревидента ревизијски суд сматра да је другостепени суд оценио све жалбене наводе који су од значаја за пресуђење ове парнице. Указивање на погрешно утврђено чињенично стање није дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је 30.11.2011. године поднео тужбу против тужене коју је првостепени суд након спроведеног доказног поступка донео пресуду П1 63/2014 од 08.05.2014. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3835/14 од 07.11.2016. године. Врховни касациони суд је одлучујући о ревизији тужиоца укинута наведене пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Према чињеничном стању утврђеном у првостепеном поступку тужилац у овој правној ствари захтева поништај одлуке тужене школе број .. од 11.11.2011. године којим је одбијен његов приговор поводом неизвршеног преузимања на месту наставника код тужене са листе запослених који су ангажовани у другој школи са непуним радним временом. Из решења Техничке школе „Сава Мунђан“ Бела Црква од 01.09.2011. године, утврђено је да је тужилац запослен у овој установи на месту наставника практичне наставе за образовни профил ..., да је у претходној школској години био ангажован 50% од пуног радног времена на поменутом радном месту, а да ће у школској 2011/2012 години бити ангажован укупно 40,18% од пуног радног времена на месту наставника за образовни профил ..., те да је за његовим радом делимично престала потреба. Одлуком тужене од 11.11.2011. године одбијен је приговор тужиоца поднет школском одбору тужене од 01.11.2011. године, а у вези са остваривањем права на преузимање по конкурс за радно место наставника практичне наставе за образовни профил ... од 21.09.2011. године, као запосленог коме је смањен проценат радног ангажовања у другој школи.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одбили тужбени захтев за поништај одлуке тужене број .. од 11.11.2011. године јер је донета у законитој процедури и у складу са законом, будући да тужилац није доказао сходно правилима о терету доказивања прописаним у члану 231. ЗПП да се налазио на листи вишкова запослених у школској установи за 2011/2012 годину и то за било коју појединачну школску управу (на нивоу локалне самоуправе). Поред тога, тужилац се пријавом на конкурс сврстао међу остале кандидате као подједнако стручан и тиме конкурентан радник, а не као запослени са непуним радним временом у другој школи који тражи преузимање код тужене и заснивање радног односа према члану 5. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика („Службени гласник Републике Србије“ број 12/09).

По оцени Врховног суда, неосновано се ревизијом тужиоца указује на погрешну примену материјалног права.

Према члану 137. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања наставник, васпитач и стручни сарадник који је остао нераспоређен остварује права запосленог за чијим је радом престала потреба у складу са законом. По члану 131. истог закона запослени који је у установи у радном односу на неодређено време, а

остао је нераспоређен или има статус запосленог са непуним радним временом на основу члана 137. ст. 2. и 3. овог закона остварује право на преузимање стављањем на листу запослених са које се врши преузимање. Листа из става 1. овог члана утврђује се до 15. августа за сваку наредну школску годину у оквиру школске управе по јединицама локалне самоуправе а на основу пријава установа о запосленима који имају право на преузимање. Право на преузимање остварује се споразумом, уз сагласност запосленог (ст. 1. и 2).

Имајући у виду да је у конкретном случају тужилац није доказао да је стављен на листу запослених са које би могао бити преузет правилна је одлука другостепеног суда. Наиме, решењем школе „Сава Мунђан“ Бела Црква од 01.09.2011. године, је утврђено да је за радом тужиоца делимично престала потреба у висини процентуално израженог радног времена према члану 137. тада важећег Закона о основама система образовања и васпитања и члана 51. Закона о раду који је био тада на снази и у назначеном акту не постоји указивање на чињеницу да је тужилац стављен на списак вишкова запослених којима се конституише потенцијално право на преузимање. Тужилац се пријавом на конкурс сврстао међу остале кандидате као подједнако стручан и конкурентан радник, а не као запослени са непуним радним временом у другој школи који тражи преузимање код тужене. Због тога тужилац неосновано у ревизији указује на погрешну примену материјалног права.

Одредбе чланова 120. и 130. Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ број 72/09 и 52/11), који је био на снази до измене („Службени гласник РС“ 55/2013) на које се указује у ревизији, уређују услове и поступак заснивања радног односа по конкурс, па се не примењују у конкретном случају. Наиме, предмет овог спора није поништај одлуке о конкурс, нити оцена законитости спроведеног конкурсног поступка, већ поништај појединачне одлуке тужене донете по приговору тужиоца.

Како се у овом поступку одлучује искључиво о законитости оспорене одлуке туженог број .. од 11.11.2011. године, којом је одбијен тужиочев приговор поводом неизвршеног преузимања на месту наставника код тужене, а не о законитости самог конкурса наводи ревизије који се односе на испуњеност конкурсних услова од стране изабраног кандидата нису од значаја за одлучивање у овој правној ствари, због чега нису могли довести до другачије одлуке у овој правној ствари.

Без утицаја су и наводи ревизије којима се ревидент позива на одлуку Врховног касационог суда Рев2 1102/12 од 06.03. 2013.године, јер није донета у истој чињенично-правној ситуацији и њено правно дејство се не може протезати на конкретан случај у ком је предмет спора поништај као незаконите одлуке тужене донете по приговору тужиоца, а не незаконитост спроведеног конкурса.

Предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији којима се оспорава утврђено чињенично стање, јер то није дозвољен ревизијски разлог према члану 407. став 2. ЗПП.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка донета на основу чланова 153. и 154. ЗПП.

На основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци пресуде.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић